

R.M. Mc Cheyne

DE GEHOORZAAMHEID EN DE ONGEHOORZAAMHEID VAN ÉÉN

Want gelijk door de ongehoorzaamheid van die één mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Eén velen tot rechtvaardigen gesteld worden. (Rom. 5 : 19)

Er is een treffende gelijkheid tussen de weg, langs welke wij zondaren zijn geworden, en de weg, waardoor wij worden gerechtvaardigd. Dit valt reeds in het oog bij de eerste lezing van de tekst, en hoe meer onze ogen geopend worden om de waarheid, die in dezelve verborgen ligt, te kunnen zien, des te meer zullen wij ontdekken, dat allen, die gerechtvaardigd zijn, rechtvaardigen zijn geworden door dezelfde weg, langs welke zij zondaren geworden waren.

De onbekeerde kent geen dezer beide waarheden: „De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die van de Geest Gods zijn, en hij kan ze niet verstaan.” (1 Kor. 2 : 14). Ik ben verzekerd, dat indien diegenen uwer, welke nog vleselijk zijn, slechts een flauw denkbeeld verkrijgen van de ware zin van de tekst van heden, deze u als volslagen dwaas zal toeschijnen, hoewel in waarheid de ganse raad Gods tot zaligheid van zondaren daarin ligt opgesloten. Ware het Evangelie naar de smaak van vleselijke mensen, het zou het Evangelie niet zijn, het zou in zichzelf het kenmerk dragen van vals te zijn.

Het is van het grootste belang deze beide waarheden te kennen. Zij zijn het leven van de ziel. Het is noodzakelijk dat u de eerste kent, dat u weet hoe u zondaars geworden bent, opdat ge uzelf als dode, verdoemelijke zielen aan de voeten van Jezus mag neerwerpen. Niet minder noodzakelijk is het de tweede te kennen, namelijk hoe een zondaar gerechtvaardigd wordt, opdat u door het geloof blijdschap en vrede smaken mag.

Moge God de Heilige Geest heden de ogen van u allen en ook de mijne openen!

I. De weg langs welke wij tot zondaars zijn gesteld geworden: „Door de ongehoorzaamheid van één.”

1. De ene mens. Onze eerste vader, Adam, de wortel en de oorsprong van het menselijk geslacht, en ook het hoofd en de vertegenwoordiger van ons allen, volmaakt naar het lichaam, volmaakt naar de ziel, vol van genade en waarheid, het beeld van

God, zeer goed. Het heeft God behaagd van de beginne zo met de mens te handelen. Gelijk u onlangs hoorde, handelde Hij niet met de mens als met een korenakker, waar iedere halm op zijn eigen wortels staat, maar integendeel als met een boom, waarvan al de takken slechts één wortel en één stam hebben. Met de engelen schijnt de Heere op de eerste wijze gehandeld te hebben, alzo dat iedere engel op zijn eigen wortel staat. Maar met mensen handelde Hij als met een boom en zijn takken. Hieruit volgt dat als Adam stond, allen stonden; als Adam viel, allen vielen.

Mocht iemand zeggen: *Het is niet billijk zo met de mensen te handelen; wij zijn toch in deze zaak niet geraadpleegd of wij Adam tot ons hoofd wilden hebben of niet?*

Dan is mijn antwoord: „Maar toch, o mens! wie zijt gij, die tegen God antwoordt? Zal ook het maaksel tot degenen, die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt Gij Mij alzo gemaakt?” (Rom. 9 : 20). God heeft ons alzo gemaakt, de heilige, wijze, goede, genadige God. Of u het gelooft of niet, of het naar uw zin is of niet, God heeft ons alzo gemaakt, en u kunt het niet veranderen.

2. Ongehoorzaamheid: het eten van de verboden vrucht. Eén zonde slechts. Sommigen van u zien weinig kwaad in één zonde, of ook in honderd zonden. Maar hier ziet u dat één enkele zonde Adam en zijn gehele geslacht uit het paradijs heeft verdreven. God wachtte niet tot de herhaling van de zonde. Zij scheen een kleine zonde te zijn. De uiterlijke daad was gering, eenvoudig het uitstrekken van de hand en het nemen van een uitlokkende vrucht. Sommigen van u denken zeer licht over zonden die veel beweging maken, als: het schenden van de sabbat, onmatigheid in eten en drinken, het spreken van 'n vals getuigenis, het neerzitten aan des Heeren tafel zonder Christus tot zijn Zaligmaker te hebben. Maar zie het hier, één kleine zonde bracht een ganse wereld onder de vloek van God. God wilde liever een gehele wereld doen verloren gaan, dan één kleine zonde ongestraft te laten.

3. De gevolgen: „Velen zijn tot zondaars gesteld geworden.” Ik heb gezegd dat het God behaagde met de mensen te handelen als met een boom. Wanneer u met de bijl de wortel van een boom afhakt, dan valt de hele boom, niet alleen de stam, maar ook de takken, grote en kleine, en al de takken sterven en verdorren en gaan over ter verbranding. Zo was het ook toen Adam viel. Satan legde de bijl aan de wortel des booms, en toen Adam viel, vielen velen met hem. Al zijn takken vielen op dezelfde dag. Eén slag deed allen vallen. Zelfs die takken, welke het verst van Adam verwijderd waren, zelfs de dunste twijgen, die uit deze takken zijn voortgekomen, vielen, en verdorren, en stierven op diezelfde dag.

1ste. De dood is doorgegaan tot alle mensen. Van die ure af is de mens een dood iets geworden, het zaad, van de ontbinding was gezaaid, het schone, bloeiende schepsel begon te verwelken en te ontbinden, en iedere tak kwam stervende in de wereld.

2e. De geestelijke dood. Evenals in een boom die gevallen is, de voeding ogenblikkelijk zowel van de stam als van de takken wordt afgesneden, zo was het ook met de gevallen mens. Op dezelfde dag toen hij at, is hij gans en al gestorven, geen grein geestelijk leven is in hem of één van de zijnen overgebleven. Hieruit wordt het ons duidelijk hoe uw kinderen in de wereld komen geheel en al dood voor God en

Goddelijke dingen. Voor andere dingen leven zij nog. De nieuwgeboren zuigeling hunkert naar zijn moeders borst, maar niet naar Jezus.

3e. De vloek van God. Ziedaar de rechte betekenis van het woord: „zijn tot zondaars gesteld geworden.” Zij werden door God verklaard als en waren in Zijn oog niets anders dan schuldige, verloren, gans en al verdorven zondaren. Op die dag is de toorn van God gekomen over alle mensen. De heilige natuur van God had een afschuw van het afgefallen geslacht. De vloek van de gebroken wet is doorgegaan op alle mensen.

Mijne broeders! welk een oorzaak van verootmoediging, waaraan slechts weinigen denken. Niet alleen bent u gans en al overdekt met een loodzware last van dadelijke zonden; niet alleen hebt u een hart, dat gelijk is aan het binnenste van een graf, vol doodsbeenderen en rottend vlees en allerlei onreinheid; of gelijk het binnenste van de hel: „een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte;” (Openb. 18 : 2) maar u behoort tot een vervloekt geslacht; u bent de bedorven tak van een bedorven boom, u bent geheel en al en van nature een zondaar, geestelijk dood, ongeneigd tot al wat goed is. O, bidt dat ge uw betrekking tot de eerste Adam recht mag leren kennen, opdat u mag leren verlangen naar de tweede Adam!

II. *De weg waardoor u gerechtvaardigd wordt: „Door de gehoorzaamheid van Eén zullen velen tot rechtvaardigen gesteld worden.*

1. **Eén.** Deze tweede Ene is de Heere Jezus Christus, de tweede Adam en de Zoon van God.

1ste. De eerste Adam was schoon, zeer schoon, toen Hij uit de hand van God voortkwam. Maar de tweede is gans begeerlijk, schoner dan de mensenkinderen.

2e. De eerste Adam was gemaakt naar de gelijkenis Gods. Maar de tweede is God zelf, de Heere uit de hemel, het afschijnsel van Zijns Vaders heerlijkheid, en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid.

3e. De eerste Adam was vervuld met hemelse wijsheid, zodat hij alle schepselen hun eigen naam gaf. Maar in de tweede zijn al de schatten van de wijsheid en van de kennis verborgen. Hij is de wijsheid Gods. Hij sprak als nog nimmer een mens had gesproken. Hij roept al de sterren bij haar namen.

4e. De eerste was het hoofd van het ganse menselijk geslacht, het verbondshoofd, zodat zij in Hem stonden en in Hem vielen. Christus is aangeboden als een hoofd voor alle schepselen, en Hij is in waarheid het hoofd van alle verlost en van myriaden van heilige engelen, allen bijeenvergaderd in Hem, in Hem alleen.

O, hoe heerlijk is die Ene! Alle Goddelijke en menselijke volmaaktheden zijn in Hem verenigd! O, dat u allen op deze dag met zoete, bewonderende, aanbiddende gedachten van Hem vervuld werd! O, dat Hij gelijk de zon over u allen opging! Hij is het Licht der wereld, de Zon der gerechtigheid, de blinkende Morgenster. Hij is die Ene, die de goddelozen rechtvaardigt, Die macht heeft de zonden te vergeven. Hij is dierbaar allen die geloven.

2. *Zijn gehoorzaamheid.* Deze is tweevoudig.

1ste. Hij vervulde de heilige Wet Gods. Satan meende dat hij de Wet Gods voor immer onteerd had, toen hij het zo ver had gebracht, dat het ganse menselijke geslacht

die Wet verwierp, verzaakte, aan haar ongehoorzaam geworden was. Maar hij had zich daarin deernig misrekend. De Zoon van God kwam en gehoorzaamde aan de wet. De gehoorzaamheid van die Ene was meer tot verheerlijking van God, wekte meer de bewonderende aanbidding der engelen op, dan de gehoorzaamheid ener gehele wereld zou hebben gedaan. Hij maakte de Wet groot, en maakte, haar heerlijk, Hij maakte dat zij helderder blonk dan immer te voren, als een Wet die heilig is, en rechtvaardig en goed.

Bezie het leven van Jezus, gelijk het ons in de Evangeliën wordt verhaald, en u zult zien wat het zeggen wil aan de Wet van God te gehoorzamen. Hij had geen andere goden nevens Zijn Vader. Hij boog zich niet neer voor gesneden beelden. Hij gebruikte nimmer ijdelijk Zijns Vaders heilige Naam. Hij gedacht de sabbatdag dat Hij die heiligde. Hij ging af naar Nazareth, en was aan Jozef en Maria onderdanig. „Vrouw! zie uw zoon.” (Joh. 19 : 26). Hij sloeg niet dood. Hij bedreef geen overspel. Hij stal niet. Er werd geen bedrog in Zijn mond gevonden. Hij begeerde niet. Of, indien u de tien geboden tezamen voegt en ze tot twee maakt. Hij had God lief van ganser harte, van gansen gemoede en met alle krachten, en Hij had Zijn naaste lief gelijk Zichzelf. Een onverteerbare liefde tot God brandde in Zijn binnenste. Hij zag op God in alles wat Hij deed. Zelfs toen God Hem verbrijzelde en Hem met smarten overlaadde - toen God sprak: „Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder, en tegen de Man, die Mijn metgezel is, spreekt de Heere van de heirscharen; sla die Herder, en de schapen zullen verstrooid worden. Maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden” (Zach. 13 : 7) - zelfs toen was het Zijn taal: „Mijn God! Mijn God!” Hij kuste de hand, die Hem sloeg.

Hij had Zijn naaste liever dan Zichzelf. „Niemand heeft groter liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor Zijn vrienden.” (Joh. 15 : 13). - „Voor Mijn liefde staan zij Mij tegen” (Psalm 109 : 10) - „Christus is voor ons gestorven als wij nog zondaars waren.” (Rom. 5 : 8). Zelfs toen zij Hem aan het kruis nagelden, hun hoofden over Hem schudden, Hem bespotten, Hem edik tot drank aanboden, sprak Hij nog: „Vader, vergeef het hun; want zij weten niet wat zij doen.” (Luk. 23 : 34). De liefde is de vervulling van de Wet. En nu, God is liefde, en Christus is God. Ziedaar dan dit gedeelte van de gehoorzaamheid van die Ene, waardoor Hij vele zondaars tot rechtvaardigen gesteld heeft.

2e. Hij heeft Zijn leven afgelegd. In deze was Hij gehoorzaam aan een bijzonder gebod van Zijn Vader. Adam was niet alleen onder de tien geboden, maar hij kreeg nog een bijzonder gebod, ten einde zijn gehoorzaamheid aan Gods wil te beproeven, namelijk, dat hij niet zou eten van de verboden vrucht. Alzo ook was Christus niet alleen onder de Wet van de tien geboden, maar nog onder een bijzonder gebod, het zwaarste dat immer aan enig wezen gegeven is - dat Hij voor zondaren zou sterven: „Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.” (Joh. 10 : 17, 18). En een weinig tijd daarna: „De drinkbeker, welke Mij de Vader geeft, zal Ik die niet drinken?” (Joh. 18 : 11). Daarom ook zei Hij: „Gij hebt geen lust gehad aan slachtoffer en spijsoffer; Gij hebt Mij de oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt u niet geëist. Toen zei Ik: Zie, Ik kom, in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen. En Uw Wet is in het midden Mijns ingewands.” (Psalm 40 : 7, 8, 9). En Paulus getuigt van Hem: „In gedaante gevonden als

een mens, heeft Hij zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja de dood des kruises.” (Fil. 2 : 8). Dit was de zwaarste en verbazendste proef, welke immer gehoorzaamheid te doorstaan had. Het was een langdurige beproeving: „Van der jeugd aan ben Ik bedrukt en doodbrakende; Ik draag uw vervaarnissen, Ik ben twijfelmoedig.” (Psalm 88 : 16). Hij was „een Man van smarten” (Jesaja 53 : 3) van Zijn jeugd af aan. Menigmaal drukte de donkere wolk van Zijns Vaders gramschap zwaar op Hem, totdat Hij eindelijk op Golgótha de laatste adem uitblies. Niets was er in de natuur van de dingen wat Hem ook maar enigszins daartoe had kunnen verplichten. Er was niets goeds of beminnelijks in degenen voor wie Hij stierf; zij waren snode zondaars, die niet eens begeerd hadden dat Hij voor hen sterven zou - die vreesden voor Zijn grootheid en Goddelijke heerlijkheid. Nochtans was Hij gehoorzaam tot de dood. Door deze gehoorzaamheid bedekt en rechtvaardigt Hij al degenen, hoe grote zondaren zij ook zijn, die door Hem tot God gaan.

3. **Het gevolg:** „Velen zijn tot rechtvaardigen gesteld geworden.” Wij hebben opgemerkt dat God, in de val en het verderf des mensen, niet met hem gehandeld heeft als met een korenakker, waar iedere halm op zijn eigen wortel staat, maar als met een boom, in welke al de takken met elkander staan of vallen. Wij zijn niet tot zondaars gesteld geworden, een ieder door zijn eigen persoonlijke zonde, maar allen door de zonde van Eén. Op gelijke wijze heeft het God behaagd de zondaars tot rechtvaardigen te stellen, niet een ieder door zijn eigen gehoorzaamheid, door zijn eigen goedheid en heiligheid, maar door de gehoorzaamheid van Eén. Evenals Adam door zijn ene zonde de dood, de vloek van God, en een volstrekke geestelijke dood heeft aangebracht, niet alleen over zichzelf, maar over al zijn takken, zelfs over de verst van hem verwijde den, zelfs over de kleinsten, zelfs over die welke nog niet geboren waren, zo ook heeft de tweede Adam, door Zijn eigen gehoorzaamheid, vergeving, gerechtigheid, geestelijk leven en eeuwige heerlijkheid aangebracht voor al Zijn takken, zelfs de verwijderdsten, de kleinsten, de nog niet geboren.

Iste. *Zij zijn tot rechtvaardigen gesteld geworden.* Zij, die tot Christus gekomen zijn, zijn tot rechtvaardigen gesteld geworden. Het doet er niet toe wat zij vroeger geweest zijn, zij zijn nu rechtvaardig. Zij behoren tot een rechtvaardige familie, tot een rechtvaardige boom; de wortel is rechtvaardig, en bij gevolg al zijn takken. Niet alleen zijn hun zonden vergeven, niet alleen zijn hun ontelbare schulden uitgedelgd geworden, maar zij zijn tot rechtvaardigen gesteld geworden. Zij zijn niet alleen tot onschuldigen gesteld geworden, even alsof zij geen zonde hadden gedaan, maar tot rechtvaardigen, even alsof zij zelf alle gerechtigheid hadden vervuld. Alles wat Christus heeft gedaan en geleden, is hun toegerekend. Zij zijn niet slechts tot rechtvaardigen gesteld geworden, alsof zij zelf gehoorzaam waren geweest, maar alsof hun gehoorzaamheid een Goddelijke geweest was. Zij zijn allen tegelijk tot rechtvaardigen gesteld geworden. Wij zijn allen gezamenlijk tot zondaars gesteld, door één val, door de zonde van één mens; zo ook zijn allen, die van Christus zijn, gezamenlijk tot rechtvaardigen gesteld geworden. U hoeft niet vele jaren te wachten eer u aangenomen wordt. U vindt die aanneming op hetzelfde ogenblik, dat u tot Christus komt: „Die in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven.” (Joh. 3 : 36) „Gewisselijk in den Heere zijn gerechtigheid en sterkte. In de Heere zullen

gerechtvaardigd worden en zich beroemen, het ganse zaad van Israël.” (Jesaja 45 : 24, 25).

2e. *Velen, niet weinigen.* De eerste Adam was de wortel ener talrijke familie, op welke hij, door zijn ongehoorzaamheid, de zonde en de dood overbracht. De tweede Adam is de wortel ener talrijke familie, aan welke Hij vergeving van de zonden en heiligheid schenkt. Zij zijn verspreid in alle wereldstreken en door alle eeuwen, zodat zij dikwijls weinigen schijnen te zijn, maar tezamen genomen zijn zij velen. „Zo zal uw zaad zijn.” (Gen. 15 : 5). „Ik zag een grote schaar die niemand tellen kon,” (Openb. 7 : 9) allen langs die weg tot rechtvaardigen gesteld. „In Mijns Vaders huis zijn vele woningen,” (Joh. 14 : 2) en geen van dezelve zal ledig blijven, hoewel niemand daarin zal komen zonder gerechtvaardigd te zijn door de gehoorzaamheid van Eén. Wilt u ook niet onder die velen zijn?

3e. *Velen, niet allen.* De tweede Adam biedt Zichzelf aan allen aan. Hij is gewillig zich even ver uit te strekken als de eerste Adam. Het verderf door de val van de eerste Adam heeft zich uitgestrekt tot alle schepselen; zo ook is de gift van de tweede Adam voor alle schepselen: „Gaaf heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen.” (Markus 16 : 15). Het Evangelie wordt gepredikt aan alle mensen onder de ganse hemel. Christus is gewillig een wortel van de vergeving, van de gerechtigheid en des eeuwigen levens te zijn voor alle schepselen. Nochtans komen niet allen, en willen ook niet komen. De meesten blijven weg, en sterven in hun zonden. Ik vrees dat nog de meesten van u niet tot Christus gekomen zijn. O, dat u allen door God tot rechtvaardigen was gesteld geworden!

III. *Leringen.*

1. De meeste mensen zijn op de verkeerde weg. Velen lopen wel en beijveren zich zelfs om het doel te bereiken, maar zij gaan in een verkeerde richting. Wanneer een schip verongelukt is, en de manschappen zich in de sloep hebben begeven, sloven zij zich af om het land te bereiken, maar dikwijls is de richting, welke zij nemen, gans en al verkeerd. Velen van u lopen en draven wel, maar niet in de rechte weg. De meesten trachten naar een gerechtigheid door de gehoorzaamheid van velen, een ieder door zijn eigen. U wenst te staan op uw eigen wortel. U wilt de schuld niet aannemen van de eerste Adam, noch de gerechtigheid van de tweede. Wees u wijzer dan God? Indien de gerechtigheid uit de Wet is, dan is Christus tevergeefs gestorven. U tracht Christus nutteloos te maken. Is het niet beter u aan de weg Gods te onderwerpen, het plan Gods goed te keuren, de gerechtigheid Gods aan te nemen?

2. Al de gelovigen zijn even rechtvaardig voor God. Ik heb een huisgezin gekend, waarin al de kinderen eender gekleed waren, zodat geen van hun zich boven de anderen kon beroemen, daar zij allen gelijk waren. Zo is het ook met de huisgenoten Gods, zij zijn allen rechtvaardig door de gehoorzaamheid van Eén. Eén en hetzelfde kleed bedekt hen allen, het kleed van hun oudste broeder. De gelovigen kunnen een verschillende mate des geloofs, verschillende gaven en genadeweldaden hebben, maar zij zijn allen

evenzeer gerechtvaardigd voor God. Zij zijn niet gerechtvaardigd door hun eigen werk, maar door het werk van Christus alleen. Broeders, roemen komt in de familie van Christus niet te pas. „Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten.” (Rom. 3 : 27). Dit juist houdt de meesten terug. Het is hun te erg op dezelfde lijn te moeten staan met hoeren en dronkaards. Zij willen niet voor God staan aan de zijde van Maria Magdalena en de gekruisigde moordenaar.

3. Gij mag in deze weg gedurig tot God komen. U hebt niet slechts een enkele maal deze Goddelijke gehoorzaamheid nodig ter van u bedekking, maar uw gehele leven lang. Op hetzelfde ogenblik, waarin u Christus verloochent, verliest ge uw gerechtigheid voor God. Maar u mag weer tot Christus komen. Deze gehoorzaamheid is altijd dezelfde, altijd vol Goddelijk.

U zegt dat u veranderd bent - Christus is niet veranderd. U zegt dat u nieuwe schulden op u geladen hebt — Christus is nog dezelfde. U kunt nog wederom tot een rechtvaardige gesteld worden door de gehoorzaamheid van Eén. Waarom zoge u dan van Christus verwijderd blijven? Kunt u niet, tot Hem komende, uzelf rechtvaardig maken? Kunt u langs een andere weg rechtvaardig worden dan u aan Hem over te geven?

Dundee, 17 april 1842. (Avondmaalspreek).